

Publicerad 2006-10-22 01:32 av Orden flyger

Imorgon som aldrig kom

Jag ser upp på dig, du ser ner på mig

och våra läppar möts

men det är hastigt nu

som en blek rutin

och inte alls så där efterlängtat och skimmerande

som jag minns att det var.

När dina fingrar lekte med mina och

vi var som en kastrull överkokt spaghetti

i din mörka soffa.

Du sa att det borde vara olagligt att vara så

vacker/fin/sexig som jag

och jag sa

aldrig allt jag ville säga.

och det var evigt fnitter och nyfikenhet

och vi skapade vår egen mening,

behövde inget annat.

Och vi skulle gå under, vi saknade så

och kunde inte hålla oss borta från varandra.

När det kommer till kritan var det bara ett par dagar,

ett par veckor, några månader

ett brottsstycke ur ett helt liv.

Men alla ord du sa, dina fingrar i mitt hår

och din arm om mig när jag sov

Var det bara illusioner?

För nu står vi här och du har bråttom hem

och nej jag kan nog inte sova över

säger du och ser otåligt på mig

Vad är det som har förändrats?

Och jag har magen full av tyst panik

och skrik som aldrig hörs

men det är så mycket lättare att tänka att

vi pratar om det imorgon.

Och jag ser dig cykla iväg och jag intalar mig själv

att det är natten som är mörk och näsan som är täppt

och inte mycket mer än så.

Jag trasslar in skorna i lövslask och

berättar för mig om allt inspirerande och vackert i mitt liv

även utan dig.

Och fast listan är kort så tänker jag;

Det blir bättre imorgon.

Kanske, om jag vetat att det där var vår sista kyss, att jag hade tänkt annorlunda.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Orden flyger med Poeter.se id #11534 innehar upphovsrätten